

UCHWAŁA NR XXXV/571/21
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia 29 marca 2021 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Marszałka Województwa
Podkarpackiego**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego
uchwala, co następuje:

§ 1

Uznaje się za niezasadną skargę P. (...) na działania Marszałka Województwa Podkarpackiego w sprawie braku merytorycznej odpowiedzi w kwestii ustalenia prawnego i fizycznego skomunikowania działek nr (...) oraz (...) do drogi wojewódzkiej nr 988 w miejscowości (...), z przyczyn podanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego br. do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Podkarpackiego wpłynęła skarga P. (...) na działania Marszałka Województwa Podkarpackiego w przedmiocie braku merytorycznej odpowiedzi na zapytanie skarżącego dotyczące ustalenia prawnego i fizycznego skomunikowania działek nr (...) oraz (...) do drogi wojewódzkiej nr 988 w miejscowości (...).

Przewodniczący Sejmiku Województwa Podkarpackiego realizując zapisy Uchwały Nr V/88/19 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 25 lutego 2019 r. w sprawie trybu rozpatrywania skarg, wniosków i petycji dotyczących zadań lub działalności Marszałka, Zarządu Województwa Podkarpackiego i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, przekazał Marszałkowi Województwa oraz departamentowi właściwemu merytorycznie w sprawie tj. Departamentowi Dróg i Publicznego Transportu Zbiorowego skargę celem ustosunkowania się do sformułowanych w niej zarzutów.

Odnosząc się do przedmiotu skargi Marszałek Województwa Podkarpackiego wskazał, że Urząd Marszałkowski/Departament Dróg i Publicznego Transportu Zbiorowego na złożone wielokrotnie wnioski z dnia: 02.04.2020 r. (data wpływu 14.04.2020 r.), 24.09.2020 r. (data wpływu 29.09.2020 r.), 12.11.2020 r. (data wpływu 12.11.2020 r.), 12.11.2020 r. (data wpływu 27.11.2020 r.), 12.11.2020 r. (data wpływu 27.11.2020 r.), 15.12.2020 r. (data wpływu 16.12.2020 r.) udzielił odpowiedzi pismami znak DT-I.8010.21.55.2016.ŁL z dnia: 29.04.2020 r. (przedłużenie terminu odpowiedzi), 10.06.2020 r., 12.10.2020 r., 25.11.2020 r., 22.12.2020 r., 12.01.2021 r., wskazując, że przedmiotowe działki posiadają możliwość skomunikowania z drogą wojewódzką nr 988 poprzez zjazd publiczny w km (...) tej drogi. Skarżący niejednokrotnie wnosił o informacje w zakresie ustalenia prawnego i fizycznego skomunikowania w/w działek z drogą wojewódzką nr 988. Tut. Urząd podając podstawy prawne w zwrotnej korespondencji wyjaśniał problematykę dostępu do drogi publicznej. Po zrealizowanej inwestycji dotyczącej przebudowy drogi wojewódzkiej nr 988 w 2007 r. zostały zaproponowane dwa sposoby skomunikowania przedmiotowych działek: przez zjazd w km (...) jako udostępnienie terenu pasa drogowego na odcinku od zjazdu do działki nr (...) oraz jako skierowanie ruchu na drogę wewnętrzną widniejącą na mapach ewidencyjnych poza pasem drogowym (którą skarżący wskazuje na mapach).

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 2020 poz. 470 z późn. zm.) utrzymywanie zjazdów, łącznie ze znajdującymi się pod nimi przepustami, należy do właścicieli lub użytkowników gruntów przyległych do drogi. Oznacza to, że od roku 2007 utrzymanie przedmiotowego zjazdu czyli wykonywanie robót konserwacyjnych, porządkowych i zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu należało do właścicieli i użytkowników (w tym również skarżącego) nieruchomości przyległych do drogi. Skarżący nie określa, która ze wskazywanych lokalizacji skomunikowania działek do zjazdu w km (...) przez okres 13 lat (od 2007 r.) była utrzymywana, aby zapewnić bezpieczeństwo i wygodę ruchu jako

dojazd do działek nr (...) oraz (...). Określa natomiast prowadzone działania do pozyskania pozwolenia na budowę dla przedsięwzięcia planowanego na w/w działkach.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2020 poz.1333 z późn. zm.) do obowiązku inwestora (osoby ubiegającej się o pozwolenie na budowę) należy zapewnienie prawnego i fizycznego dostępu do drogi publicznej, wykazanie się prawem dysponowania nieruchomością, w tym również prawnym dostępem do drogi publicznej oraz spełnieniem wszystkich parametrów w zakresie obiektów budowlanych. Występując o uzgodnienie decyzji o warunkach zabudowy inwestor powinien wiedzieć, że na etapie uzgodnienia decyzji o warunkach zabudowy bada się faktyczny i prawny dostęp do drogi publicznej. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 grudnia 2017 roku (sygn. akt II OSK 712/17) uznał, że na potrzeby wydania decyzji o warunkach zabudowy dostęp do drogi publicznej musi mieć charakter prawny i faktyczny, pozwalający na realne skomunikowanie danej działki z drogą publiczną – zarówno poprzez przejazd pojazdu, jak i ruch pieszych.

Warto zauważyć, że z przedłożonych dokumentów w ewidencji gruntów wynika, że dojazd do działki o nr (...) odbywa się ze zjazdu w km (...) przez pas zakwalifikowany jako jezdnia gruntowa, stąd też z prawnego punktu widzenia, dostęp do drogi publicznej został zapewniony. Również oświadczenia i mapy wskazujące udostępnienie pasa drogowego potwierdzają prawny zapewniony dostęp do drogi publicznej.

Jednak organy, a za nimi sądy administracyjne uznały, że zapewnienie dostępu nie może mieć jedynie charakteru prawnego, lecz również faktyczny. Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrując skargę kasacyjną zauważył, że dostęp do drogi publicznej ma przede wszystkim zapewniać możliwość realizacji inwestycji, co można rozumieć np. jako transport materiałów budowlanych czy potrzebnego sprzętu. W przedmiotowej sprawie dostęp został zapewniony poprzez faktycznie możliwy w terenie – co potwierdzają przedłożone mapy.

Ponadto decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nie bada stosunków własnościowych. Takie stanowisko popiera również Wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 24 maja 2017 r., II SAB/RZ 22/17: „[...] na etapie ustalenia warunków zabudowy nie bada się stosunków własnościowych dotyczących nieruchomości, przez które ma być realizowany dostęp do drogi publicznej. Są to bowiem zagadnienia, które podlegają ocenie i szczegółowemu badaniu na etapie postępowania o udzielenia pozwolenia na budowę. To na etapie postępowania "budowlanego" niezbędne jest przeprowadzenie ustaleń w tym zakresie, a zatem także w kontekście ewentualnej zgody na przejazd i przejście, czy to zapewnionych w drodze służebności gruntowej, czy w jakikolwiek inny sposób.”

O wszystkich powyższych okolicznościach skarżący został poinformowany w w/w korespondencji. Określenie parametrów technicznych dojazdów przy obecnych uwarunkowaniach po 13 latach od zakończenia inwestycji przez jednostkę terenową zarządu dróg chroniących elementy drogi jest jak najbardziej zasadne, gdyż pierwszoplanowe znaczenie należy przypisać bezpieczeństwu ruchu drogowego i utrzymaniu urządzeń temu służącym.

W związku z powyższym, nie można tych dokumentów odczytywać jako sprzecznych, gdyż wykazanie się wszystkimi warunkami dostępu do drogi publicznej dla przedsięwzięcia budowlanego zgodnie z ustawą Prawo budowlane należy do inwestora tego przedsięwzięcia.

Zarząd Dróg dopełnił formalności przebudowując drogę wojewódzką nr 988. Należy

wskazać, że oświadczył i zapewnił dostęp z drogi wojewódzkiej do w/w działek. Jednak brak jest możliwości zweryfikowania czy ten dostęp jest tożsamy ze wskazanym dostępem do drogi publicznej przez inwestora na etapie ubiegania się o pozwolenie na budowę.

Niestety wobec przedstawionego materiału nie można ustalić jaką trasą zostało wskazane przez inwestora skomunikowanie działki nr (...) oraz (...) z drogą wojewódzką nr 988 na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę. Jeżeli inwestor wskazuje drogę dostępu do nieruchomości, która zlokalizowana jest w pasie drogowym, to działka stanowiąca pas drogowy nie wymaga ustanowienia służebności przejazdu. W przypadku gdy wskazany został dojazd do działki o nr (...) oraz (...) poprzez drogę będącą w ewidencji na etapie uzyskiwania decyzji administracyjnych do działki pozwalającej na realizację zamierzenia budowlanego, wówczas inwestor zobowiązany jest dokonać czynności pozyskania zgody właścicieli nieruchomości o ustanowieniu przejazdu do działki (...).

Mając na uwadze powyższe, uznać należy przedmiotową skargę za niezasadną.